

GAZETA TRANSILVANIEI

Inseratele se primesc la administraţie. Preţul după tarif şi învalia. Manuscrisele nu se înapoiază.

ZIAR POLITIC NAŢIONAL.

Proprietar: Tip. A. Mureşianu: Branice & Comp.
Redactor responsabil: Ioan Făgărăşan.

Redacţia şi administraţia:
Strada Prundului Nr. 15.

Concentrare.

Trăim vremuri deosebit de grele. Tainele viitorului sunt atât de nepătrunse, încât nu credem să existe om pământean, care să poată măcar cu oarecare aproximaţiune să prezică, ce are să urmeze. Pe de altă parte problemele sociale, economice şi politice, care aşteaptă cea mai grabnică şi mai radicală rezolvare, formează un labirint întreg, a cărui intrare şi eşire sunt deopotrivă de ascunse.

Războiul mondial a reînceput cu cea mai extremă înverşunare, iar ranele cauzate de el devin zi de zi mai numeroase şi mai dureroase. Dela intrarea nenorocită în acţiune a regatului vecin România, poporul nostru românesc este lăsat pradă celei mai întunecoase neorientări şi celei mai condamnabile neîngrijiri. Nu mai are nici preoţi, nu mai are nici învăţători, cari să-i stea la îndemână cu sfatul şi cu fapta ca altădată, iar alţi conducători locali i-au lipsit deja şi până aci şi-i lipsesc şi acum. Astfel el este lăsat de capul lui, ca copiii nimănui.

În această grea situaţie vrând nevrând ne aducem aminte ca prin vis, că odată şi odată se pomenea de o grupare de oameni numită *comitet naţional român*, care se poreclia pe sine reprezentanţii poporului românesc din Ungaria şi în numele acestuia făcea politică, crea legi, împărţia roţi şi beneficii, dicta pedepse şi anateme şi primia laude şi onoruri — ca să nu zicem onorarii. Ei, dar aceasta este o poveste veche şi de atunci multe lucruri s-au schimbat cu desăvârşire şi s-au prefăcut şi oamenii cu vremile. Numai bietul popor a rămas acelaşi: blând, bun, îndelung răbdător şi ertător, dar cu spaima în oase şi cu durerea în suflet. N'a uitat, căci Românul şine minte, nici binevoierile primite, nici neglijarea, de care este împărtaşit. Şi este bine aşa, pentru că la plinitul vremii să se achite şi el cu aceeaşi monedă faţă de binefăcătorii şi faţă de cei ce şi-au uitat de dânsul.

Ne întrebăm noi: Unde este comitetul acela naţional, care nu suferia nici reproş, nici emulaţiune, nici amestec, nici competenţă în conducerea treburilor obşteşti? Unde este organul infalibil al partidului naţional român, care monopolizase pentru sine tot românismul, tot interesul şi tot exclusivismul în conducere conştie şi competenţă a poporului? S'a împrăştiat ca făina orbului şi a intrat în gaură de şarpe, după ce doi corifei ai lui au trecut munţii şi s'au făcut ecoul infernului, iar alţi ortaci mai mărunţi au luat toiaşul pribegiei împreună cu armatele sperjuriilor, cari nu-şi mai află adăpost în ţara lor proprie, după ce încercaseră jocul nebun al fantaziilor şi violenţelor antantei. Nu i-a mai putut înfrunî nici doliul adânc pentru pierderea celui mai bun monarch, nici bucuria curată a încoronării urmaşului lui de bună speranţă, precum nu i-a găsit împreună nici momentul dureros dar înălţător, când avea să dea expresiune celei mai juste indignaţiuni şi amărăciunii pentru crima săvârşită de România aruncându-se asupra noastră şi să facă să răsună din colibă în colibă protestul sincer şi bărbătesc al celui ce-şi condamnă însuş pe fratele, care îşi calcă ju-

rământul, datorită de recunoştinţă şi sfântul interes al neamului. Nu le dă de urmă nici glasul numeroaselor victime, cari azi sufer şi lăncezesc din pricina unei intransigenţe politice neprecepte şi cu nimic justificate.

Că răsleşc câte un fost membru mai află timp — în mijlocul grijilor multiple personale şi în îngrijirea de pielea proprie — să mai dea câte un semn slab de viaţă, e numai explicabil, nu însă şi natural. Mai bine nu s'ar mai ivi.

Şi cu toate acestea noi, cari nu dorim moartea păcătoşului, ci îndreptarea şi viaţa lui, noi cari avem dureroasă satisfacţiune de a vedea triumful cauzei şi direcţiunii profesate de noi cu un preţ atât de scump, şi căderea sistemului reprezentat de comitetul naţional intransigent în mod atât de ruşinos, noi adresăm azi cu lacrimile în ochi un apel călduros către toţi fiii adevăraţi ai neamului nostru: să se lapede de ură, să se desbrace de invidie, să uite neînţelegerile şi divergenţele de păreri, să alunge spiritul de clică şi desbinare şi să se uniască în scopul cel sfânt al mântuirii poporului nostru din ghiarele peirei. Când bate la uşă ruina, nu-i e permis nimănui să şovăiască în a da mână de ajutor şi a abate primejdia.

Veţi întreba cum? Grupaţi-vă în jurul steagului desfăşurat de Metropolitul Mangra şi alipiţi-vă de confracţii voştri deputaţi, alcătuiţi astfel o nouă grupare acomodată spiritului timpului şi reclamată de interesele sfinte ale neamului. Iar celce nu-şi poate călca pe inimă, să se dea înlături şi să nu împedecă concentrarea, singurul mijloc de scăpare.

Cancelarul imperiului german despre înăsprirea războiului de submarine.

Şedinţa comitetului central al camerei

Comitetul central al camerei deputaţilor germani a ţinut în 31 crt. după masă o şedinţă, la care au luat parte nu numai membrii aceluiaşi comitet ci ca invitaţi şi mulţi alţi deputaţi. În şedinţă a făcut cancelarul imperiului v. Bethmann-Hollweg următoarele declaraţiuni:

În 12 Decembrie am arătat în camera considerantele, cari ne-au condus la oferta noastră de pace. Răspunsul duşmanilor noştri a fost scurt şi hotărât, că ei resping tratativele de pace cu noi, că ei voesc să ştie numai de o pace dictată de ei. Cu aceasta s'a hotărât tainele lumii întregi chestiunea vinovăţiei pentru continuarea războiului. Vinovăţia apasă numai asupra duşmanilor noştri. Tot aşa de hotărâtă este problema noastră. Asupra condiţiunilor duşmanilor nu putem discuta. Ele ar putea fi primite numai de un popor lovit la cap. Prin urmare e vorba să luptăm. Solia prezidentului Wilson către congres arată dorinţa lui serioasă să readucă iarăşi pacea universală. Multe dintre maximele invocate de dânsul se întâlnesc cu scopurile noastre: libertatea mărilor, înlăturarea sistemului balance of power, care trebuie să ducă numai la încredinţări nouă, egala îndreptăţire a naţiunilor, poartă deschisă.

Cari sunt însă condiţiunile antantei? Puterea armată a Germaniei să fie nimicită, Elsaşa-Lotaringia şi ţinuturile ostice să le perdem, Monarchia dela Dunăre să fie disolvată, Bulgaria să fie înşelată din nou în privinţa unităţii ei naţionale, Turcia să fie scoasă din Europa şi sdrobită în Azia. Intenţiunile de nimicire ale duşmanilor noştri nu pot fi exprimate mai cu putere. Noi suntem provocăţi la luptă pe viaţă şi pe moarte. Primim provocarea. Punem totul în joc şi vom învinge.

Prin această desvoltare a lucruri-

lor deciziunea asupra purtării războiului de submarine a ajuns în stadiul ei ultim şi acut. Chestiunea războiului de submarine ne-a ocupat, după cum domnii îşi vor fi aducând aminte, de trei ori în acest comitet central: în Martie, în Mai şi în Septembrie anul trecut. Eu am expus de fiecare dată înaintea dumniavoastră amănunţit motivele pro şi contra ale chestiunii. De fiecare dată am accentuat, că vorbesc pro tempore nu ca partizan principal sau ca contrar principal al întreprinderii nelimitate a submarinelor, ci în considerarea situaţiunii militare, politice şi economice, mănecând totdeauna dela analiza întrebării: ne aduce oare războiul nelimitat de submarine mai aproape de victorie sau ne îndepărtează? Ori ce mijloc — ziceam în Martie — care e merit să scurteze războiul, este cel mai uman. Chiar şi mijlocul cel mai fără cruşare, care ne duce la biruinţă şi la o pace repede — ziceam eu atunci — trebuie pus în aplicare.

Cancelarul arată apoi, pentru ce în Martie şi în Mai anul trecut a fost contra războiului nelimitat de submarine şi pentru ce chestiunea nici în Septembrie, după judecata conglăsitore a conducerii diplomatice şi militare, nu era încă de timp. Încercării de împăcare i s'au opus din partea lor voinţa să ne nimiciască. Ei voiesc lupta până în pânzele albe.

În legătură cu aceasta a revenit la enunţiaţiunile sale de mai înainte: „În momentul când în conţelegere cu conducerea supremă a armatei voiu ajunge la convingerea, că războiul de submarine fără considerare ne apropiere de pacea victorioasă, se va face războiul de submarine.“ Şi acest moment — continuă dânsul — a sosit acum. În toamna trecută lucrul încă nu era copleşit. Azi însă a sosit momentul, în care putem risca întreprinderea cu cele mai mari şanse de reuşită. Prin urmare nu mai putem aştepta un alt moment mai târziu.

Ce s'a schimbat? Mai întâiu lucrul principal: Numărul submarinelor noastre s'a sporit foarte mult faţă de primăvara trecută. Prin aceasta s'a creat o bază sigură pentru succes. Apoi al doilea punct cardinal: Recolta cea rea de bucate din lume. Aceasta pune deja acum Anglia, Franţa şi Italia înaintea unor greutăţi serioase. Noi avem cea mai mare neajde să potenţăm până la insuportabilitate aceste greutăţi prin războiul de submarine nelimitat. Şi chestiunea cărbunilor este — în războiul de submarine vitală. Ea este deja acum — precum bine ştiţi — în Franţa şi Italia critică. Submarinele noastre o vor face şi mai critică. La aceasta se adaugă mai ales pentru Anglia aducerea de minerale pentru fabricaţiunea de muniţiuni în sensul mai larg şi de lemne pentru exploatarea minelor. Greutăţile inimicilor noştri vor mai fi sporite pe acest teren şi prin creşterea lipsei de corăbii de transport pe seama inimicilor noştri. Aici timpul şi războiul de încruşetoare al submarinelor au preparat terenul loviturii decisive. Din lipsa de corăbii de transport suferă Antanta în toate membrele ei. Aceasta priveşte pe Franţa şi pe Italia tot aşa de mult ca şi pe Anglia. Dacă putem noi acum să preţuim atât de mult avantajele pozitive ale războiului de submarine înăsprirea faţă de primăvara trecută în acelaşi timp au scăzut vult primejdiile, ce se nasc pentru noi din războiul de submarine, de atunci încoace.

Cancelarul expune apoi situaţiunea generală politică şi continuă:

Mareşalul Hindenburg mi-a caracterizat înaintea cu câteva zile situaţiunea în modul următor:

„Frontul nostru stă în toate părţile tare. Avem peste tot locul rezervele necesare. Dispoziţia trupelor este bună şi plină de încredere. Situaţiunea militară generală ne permite a lua asupra noastră toate urmările, ce ar putea veni din înăsprirea războiului de submarine.“

„Şi deoarece acest război de submarine este în toate împrejurările un mijloc să păgubească pe duşmanii noştri cât se poate de greu trebuie început. Atât statul major al admiralităţii, cât şi flota de mare au ferma convingere, bazată pe experienţele practice ale războiului de submarine, că Anglia va fi constrânsă la pace prin această armă.“

Aliaţii noştri consimt cu vederile noastre. Austro-Ungaria se alătură şi

în prăscă la procedura noastră. După cum punem noi o zonă împrejurul Angliei şi ţărmurii vestice ai Franţei, căutând a împedeca orice navigaţiune cu ţările duşmane, totasemenea declarăm Austro-Ungaria o zonă de blocare împrejurul Italiei.

Tuturor ţărilor neutrale li s'a lăsat drum liber pentru comunicaţiune întreolaltă afară de zona de blocare. Americii îi oferim, întocmai cum am făcut în anul 1915, sub anumite modalităţi transport sigur de persoane chiar şi cu anumite porturi engleze.

După aceea cancelarul a citit nota către guvernul Statelor Unite şi a comunicat, că asemenea note s'au trimis la ceilalţi neutri.

Cancelarul încheia cu cuvintele următoare:

— Nici unul dintre noi nu-şi va închide ochii dinaintea seriozităţii pasului, ce-l facem. Că este vorba de viaţa noastră, o ştie fiecare deja din 4 August 1914 şi prin respingerea ofertei noastre de pace această cunoştinţă a fost subliniată cu sânge. Când în 1914 faţă de mobilizarea generală rusească am fost nevoiţi a pune mâna pe sabie, am făcut-o cu sentimentul responsabilităţii adânci faţă de poporul nostru şi în conştiinţa puterii hotărâte care ne spune: „Noi trebuie, de aceea şi putem.“

De atunci au curs torente enorme de sânge, dar trebuinţa şi puterea n'au spălat-o. Când neam hotărât acum la folosirea armei noastre celei mai bune şi mai ascuţite, nu ne conduce la aceasta altceva decât cumpănirea trează a tuturor împrejurărilor din chestiune, nimic altceva decât voinţa de a mântui poporul nostru din lipsă şi ruşine, la care l-au destinat duşmanii noştri. Răuşita stă întro mână şi mai înaltă. Ce poate mâna omenească ca să o dobândească pe seama patriei noastre, fiţi siguri domnilor, nimic nu sa neglijat şi se va face tot, ce va mai fi necesar.

După vorbirea cancelariului imperial secretarul de stat dela marină a făcut unele comunicări din punct de vedere militar şi tehnico — marinare.

Istoricul autentic al reocupării Braşovului.

Descrierea evenimentelor pe baza notişilor oficioase.

(După „Brassó Lapok“.)

Pe baza unei înputerniciri dela loc oficios, Brassó Lapok da publicul cu oficioarele date autentice referitoare la reocuparea Braşovului.

Armata a IX-a a generalului Falkenhayn, după ce în luptele din jurul Sibiuului şi Făgărăşului a bătut pe duşman, a ajuns în 7 Octomvre 1916, sub Braşov. Şi anume cu trupele armatei de honvezi Nrul 51: regimentul de honvezi 302 la Zărneşti, brigada de honvezi Nrul 300 la Răşnov, brigada Nrul 200, constătătoare din regimentele 305, şi 301, precum şi cu artileria brigăzii la Ghimbav.

Comandantul brigăzii Codlea: Comandantul armatei 51, Generalul Tanárky Béla, şeful statului major Takátsy György, major în statul major.

Brigada prusiacă Nrul 187 a stat la Stupini şi în 7 Oct. a căpătat porunca, ca în cealaltă zi dinspre Stupini să atace cu aripa dreaptă pe drumul de ţară ducător la Braşov în direcţia Dărstelor.

Colonelul Farkas Vincze ordonează atacul.

Pe baza dispoziţiei esmise din partea comandamentului armatei 51, de honvezi i-se cuvime, brigăzii de honvezi 200, de sub conducerea colonelului: nagyjokai Farkas Vincze, staţionat în Ghimbav.

Atacul acestei brigăzi era să se execute, răzimat de aripa dreaptă a brigăzii prusiene Nrul 187.

Referitor la ocuparea Braşovului colonelul Farkas face noaptea la 1 oră 45 de minute, 8 Octomvre următoarele dispoziţiuni:

I-a) Aripa dreaptă, batalionul al II. din regimentul de honvezi 301 sub conducerea comand. de batalion, locotenentul dela husari Király András ocupă înălţimile Hohe Warte, asigurându-şi bine aripa dreaptă proprie.

b.) Aripa stângă sub comanda-mentul vicecolonelului Hausmaninger Károly cu batalionul I. şi al III-a în linia primă, cu al II în rezervă, înaintând pe ambele părţi ale liniei ferate ducătoare din Ghimbav spre Braşov, ocupă înălţimile dintre oraşul Braşov şi fabrica de petrol, însemnate pe hărţile detailate militare cu Nrul 600, cunoscută în oraş sub numele Şprenghi.

c.) Rezerva brigăzii e sub conducerea maiorului Hennings Aladár constătătoare din batalionul al II. regimentul de honv. 300 şi batal. I. al regimentului de honvezi 301.

II. Trupele de atac încă în decursul întunerecului să înainteze până la distanţă de asalt.

III. Artileria sub conducerea maiorului de artilerie Teimer Oszkár — constătătoare din 18 tunuri de câmp, 22 tunuri de 10 cm. şi 6 tunuri grele, 4 tunuri cu ţevi lungi şi 2 tunuri de 21 cm. — când se luminează de ziua să înceapă puşcatul, după aceea să continue focul de artilerie cu efect pază ce se observa semne de demoralizare la duşman.

Se încep luptele.

Pe baza acestei porunci de atac, evenimentele se desfăşură în modul următor:

Dimineaţa la 5 ore 55 minute — când eră încă întunerec toate trupele din linia primă după rapoarte conglă-suitoare au dat de duşman, care stătea pe înălţimele apusene dela oraş. Apropiindu-se pas de pas de duşman, se constată, că poziţiunile Românilor sunt des ocupate de infanterie şi mitraliere. Români încep numaidecât focul asupra avantajurilor noastre.

Până la 7 ore a. m. îi succede batalionului al III a din reg. de honv. 305 de sub conducerea căpitanului Petrán Sándor să ocupe gara Bartolomeului şi înălţimea apuseană 600 (Şprenghiul) după lupte vehemente. În acelaşi timp batalionul I. al reg. de honv. 305, de sub conducerea căpitanului Koos Kálmán înaintează pe înălţimile mai sudice.

Batalionul Petrán (III/305) ocupă gara Bartolomeu, care eră foarte ascidată de duşman, după luptă înverşunată de granate de mână, luptă de bationete, şi mitraliere, cauzându-le Românilor pierderi foarte grave. Aici acoperiau aproximativ 250 de morţi români locul de luptă.

Frontul morţilor.

„Frontul morţilor“ în ştrimitoarea dintre Braşov şi Bartolomeu! În această luptă a avut mare rol despărţământul de mitraliere al acestui batalion, care sta sub comanda sublocotenentului Cseh şi a stegarului Bedő Géza. (Ofiţerii desp. de mitr. sunt braşoveni, iar ţara soldaţilor lui e Săcuimea.)

Restul rămas încă în viaţă, urmărit de avantajurile cetelor române, se refugia dela gara din Bartolomeu în Braşovul vechiu, şi acolo apărându-se din locuri ascunse, pivniţe, poduri, casarma infanteriei, case cu etagiu şi grădini au început lupte de stradă încăpătinate, cari înainte de amiază la 11 oare se sfârşiră în favorul nostru. Cadavrele numeroase şi mai mulţi prisionieri români sunt dovezile despre munca aspră, dar succasă.

Occuparea înălţimii 600 asemenea s'a făcut prin lupte îndârjite, prin sprijinul bravei noastre artilerii. După aceea duşmanul se retrase în oraş.

În aceste lupte, adecă până dimineaţa la 7 oare, am prins cu totul 3 ofiţeri şi 600 soldaţi.

Începând de dimineaţa dela 8 oare 30 m. rezervele duşmane din oraş făcură contraatacuri vehemente, pentru de a reocupa înălţimea 600 (Şprenghiul.)

Această împrejurare îndemnă pe comandantul de brigadă, ca deocamdată să demandeză înşănţuirea batalionului lui Petrán, pe înălţimea 600, până când batalioanele de honvezi, cari luptau spre sud şi cele germane, cari luptau spre nord în decursul luptei vor ajunge în aceiaşi înălţime.

Occuparea la „Hohe-Warte“.

Înainte de amiază la 11 h. 55 m. batalionul lui Király (II/301) din aripa dreaptă în decurs de lupte stabile şi încăpătinate ajunge la Warte. Şi această înălţime era puternic ocupată de duşman.

Fiind de mare însemnătate din punct de vedere strategic luarea în po-

sesiune a înălțimii 712 (cunoscută în oraș sub numele de „Raupenberg“), care se află spre răsărit dela Warthe, fu trimis ca să întărească batalionul Király din rezerva brigăzii majorul Garay Géza cu batalionul II. al reg. 300 de honv. După amiază la 1 h. 35 m. după lupte eroice și grele le succese acestor trupe să ocupe prin asalt cu baioneta înălțimea 712. Dușmanul și aici avu pierderi foarte grele. Detașamentele noastre, cari au cercetat câmpul de luptă au aflat ca la 1000 de puști și alte echipamente ale soldaților români morți și răniți. Pădurea răsuna de vaietele și strigătele soldaților români, cari se sbăteau în rânilor grele. (Va urma).

Știrile zilei.

Mr. Mag. 2078—917.

Publicațiune, referitoare la anonsarea trebuințelor de diverse semințe pentru sămănat.

Toți aceia, cari pentru sămănatul de primăvară au lipsă de semințe de grâu, ovăs, cucuruz, de picioici, trifoiu, lufarnă, mazare, ridiche și de rapiță, această lipsă au să o anunțe cel mai târziu până în 10 Februarie a. c. oara 12 a. m. la oficiul orașenesu pentru făina arătând cantitatea trebuinței după greutate.

Brassó, în 3 Februarie 1917.

Magistratul orașenesu.

Anunț. Sâmbătă în 10 februarie 1917, la orele 9 a. m. se vor vinde prin licitație publică 2 Boi, 1 Taur și 2 Cai, la Nr. 76 din Strada de mijloc Brașovulvechi.

Căpitanul orașenesu.

Nr. Mag. 2983—916

Provocare. de a anunța lipsa și trebuința de prizonieri de războiu.

Acei economi agricoli, Fabricanți și posesori de aranjamente industriale, cari pentru afacerile lor au lipsă de prizonieri de războiu, sunt provocați, a se prezenta în decursul timpului dela 8—10 Februarie 1917 totdeauna dela 9—11 oare înainte de prânz la autoritatea industrială orașenesă unde li se va primi anonsarea.

Brassó, în 5 februarie 1917.

Magistratul orașenesu.

Telegramele Biroului de Corespondență regal ungar.

Depeși sosite cu întârziere.

Feldmaresalul Mackensen cetățean onorific bulgar. Sofia 3 Feb. Generalul Feldmaresal Mackensen a primit în ziua de 29 Ian. o deputație a orașului Tarnova, care i-a predat adresa și protocolul asupra alegerii Domniei Sale, ca cetățean de onoare al acestui oraș.

Asentări noi în Italia. Roma 3 Feb. Prin ordonanța de ieri s'a dispus asentarea grabnică a născuților în anul 1899.

Inzeclita în Grecia. Roma 3 Feb. Gazetele reproduc noua notă a Antantului către Grecia. De data aceasta se cere îndepărtarea materialului de război desemnat ca neîntrebunțabil împreună cu uniforme și alte articole de îmbrăcăminte și depozitarea lor la Pelopones. Afară de aceasta ambasadorul englez a tratat cu ministrul președinte Lambros desarmarea faptică a rezerviștilor greci și chestia depozitărei celor 50.000 de puști cari nu se expediază la Pelopones. Antanta va furniza în scurt timp alimente însă nu va ridică blocada care s'a dovedit ca mijloc foarte practic pentru Antant față de Grecia. Blocada este o sculă eficace spre a aduce guvernul elin la rezon!? Așa înțelege înzeclita protecția statelor neutrale! Nota Red.

Roma 3 Feb. „Secolo“ află din Athena, că ultimul contingent de marinari greci a fost îndepărtat, în conformitate cu cererea Antantei.

Revolta lucrătorilor din Birmingham. Rotterdam 6 Feb. Ministrul munților englez a plecat la Birmingham unde au izbucnit neînțelegeri serioase între lucrători.

Monopolizarea hoteli comerciale engleze. Londra 6 Feb. „Daily Chronicle“ anunță: Catinetul englez prepară monopolizarea întregii flote comerciale engleze pentru durata războiului înăsprit al submarinelor.

Statul francez se degajează de răspunderea postei marine. Paris 6 Feb. Se anunță prin afișe de perete, că răspunderea pentru transportul poștei pe mare cade exclusiv în sarcina expeditorului.

Conferențe dese în Spania. Roma 6 Feb. Agenția, Stefani anunță din Madrid: Regele Alfonso și ministrul președinte Romanones, au conferit la miezul nopții și ieri dimineața timp mai îndelungat. Romanones nu a dat asupra acestor convorbiri nici o deslușire, dar se presupune, că obiectul discuției a fost răspunsul Spaniei la nota germană. Ministrul a ținut ieri după amiază deasemenea un consiliu.

Inăsprirea războiului submarin și politica internațională.

Statele Unite din America.

Vapoarele germane și America.

Londra 6 Feb. Agenția „Reuter“ anunță din Washington: Se spune, că guvernul nu are intenția a sechestra vapoarele de comerț aflătoare în porturile americane, deoarece această procedură ar însemna o acțiune de război. Vapoarele „Kronprinz Wilhelm“, „Prinz Eitel“, „Friedrich“, „Appam“ și „Prinzessin Căcilie“ stau deja sub controlul guvernului. Oficial se declară ca trecătoare măsurile luate de autoritățile din Panama, în urma căror vapoarele germane ancorate în canal au fost sechestrate, și în ori ce caz se intenționează numai evitarea unei eventuale distrugerii a acestor vapoare, de propriile lor echipage, în scop de a periclita canalul.

Incendiarea depozitului de mărfuri „U — Deutschland“ la New London.

Londra 6 Feb. Agenția „Reuter“ depeșează din Washington: Aproape imediat după publicarea oficială a ruperei relațiilor diplomatice între America și Germania, a izbucnit la New London, la depozitul mărfurilor întreprinse pentru submarinul Deutschland, un incendiu. „Wolffbüro“ adaugă la această știre, că U—Deutschland nu și-a început a treia călătorie, ci că se află în portul său german.

Distrugerea canonierei „Geier“.

Newyork 6 Feb. Agenția Reuter. Canoniera germană „Geier“ care a fost internată la Honolulu, a fost aprinsă de propriul ei echipagiu și stă în flăcări.

Congresul și acțiunea lui Wilson.

Frankfurt 6 Feb. „Frankfurter Zeitung“ publică știrea următoare primită din Newyork: În cercurile membrilor congresului domină părerea că Wilson procedând în mod consecvent, trebuia să rupă relațiile cu Germania. Inceperea ostilităților însă nu pare probabilă atât timp cât nu va surveni un incident neprevăzut.

Demonstrații pentru pace.

Planul de războiu al statului major american.

Berlin 6 Feb. „Deutsche Tageszeitung“ publică știrea următoare primită din Newyork: Wilson ține în permanență consfățuirii în cabinet, ai cărui membrii democrați sunt de păreri împărțite. Senatorul Stone s'a pronunțat contra unui demers drastic. În casa albă sosesc întruna depeși și scrisori, cari în majoritate sfătuiesc a se menține pacea.

Până în prezent nu a fost convocată nici o întrunire războinică, din contra Vineri seara s'au ținut demonstrații uriașe pentru pace cu care ocazie Bryant a spus sub aplauzele mari ale publicului: Dumnezeu să ne ferească de un război cu Germania!

Planul de războiu al statului major american.

Frankfurt 6 Feb. „Lui Frankfurter“ Zeitung i-se comunică din New-York: Planul statului major american prevede pentru un caz de războiu concentrarea a 2 milioane de soldați până în primăvara anului 1918, iar pe urmă începerea de transportare a trupelor în Europa. Totdeauna se intenționează mărirea fabricilor de muniții americane spre a se asigura producția într-un mod ne mai pomenit.

Prepararea pentru războiu a Americii după model Japonez. Geneva 6 Feb. Gazetele pariziene anunță din Washington: Publicațiunile oficiale asupra circulației vapoarelor în America prevăd și monopolizarea tuturor stațiilor de telegrafie fără fir, precum și a șantierelor particulare.

Terminele pentru construcția de vapoare în lucru au fost prescurtate. Se intenționează înființarea de școale de reeruiți în toate orașele de capitală din Statele Unite după modelul japonez, spre a se prepara astfel pentru război, fără intenția directă a se amesteca în conflictul european.

Introducerea cenzurii militare în Statele Unite. Geneva 6 Feb. „Matin“ și „Echo“ de Paris comunică, că în urma unei știri din Newyork, în Statele Unite din America, s'a introdus cenzura militară prematură pentru telegrame și gazete.

Guvernul american secestrează și crucișătoarele auxiliare germane. Berlin 6 Feb. După informații sosite aci, guvernul american al Statelor Unite a sechestrat afară de vapoarele de comerț semnalate și crucișătoarele auxiliare germane aflătoare în porturile americane. Echipagiile acestor crucișătoare au fost internate.

Declarațiunile ambasadorului american din Kopenhaga. Kopenhaga 6 Feb. — Ziarul „Politiken“ a primit de la o persoană, care stă în strânsă legătură cu ambasada americană din Kopenhaga, următoarele declarațiuni: Ruperea relațiilor diplomatice cu Germania încă nu însemnează războiul.

Comunicația diplomatică între Statele Unite din America și Mexico a fost intreruptă doi ani de zile, dar cu toate acestea aceste două țări nu s'au războit. Afară de aceasta se va proceda din condescendență față de cele 8 milioane de americani germani, cari trăiesc în această țară, foarte prudent.

Germanii americani au amenințat, că vor emigra în caz de războiu între America și Germania în Mexico, dar această amenințare nu se ia în serios.

Se așteaptă ca America să rupă legăturile și cu noi cu Austro-Ungaria. Washington 6 Feb. Prin telegrafie fără fir, corespondentul biroului „Wolff“ comunică: Nu sa putut afla nimic asupra faptului dacă va urma rupturii cu Germania și aceea cu Austro-Ungaria, dar se știe că este așteptată din partea Austro-Ungariei dacă încă n'a urmat cumva în între timp.

„Rotterdamsche Courant“ și „Times“ publică știrea primită din Washington, că ambasadorul austro-ungar va rămânea la postul său. Președintele Wilson dorește aceasta spre

a putea lua o influență oare care asupra tratării prizonierilor făcuți din partea Puterilor Centrale. În Washington ruperea relațiilor diplomatice nu este considerată ca un preludiv de războiu inevitabil. Corespondentul din Washington al gazetei „Newyork Times“ anunță din contra, că se vor rupe și relațiile diplomatice cu Austro-Ungaria.

Relativ la această chestie se depeșează din Viena sub data de 6 Feb. Relațiile diplomatice încă nu au fost rupte între noi și Statele Unite din America.

— X —

Primirea și predarea pașapoartelor Ambasadorilor și măsurile luate de ministrul de marină american. Lugano 5 Feb. După știri primite din Londra de gazetele italiene, ambasadorul german din Washington contele Bernstorff a primit ieri după amiază la orele 2 pașaportul său din partea departamentului de stat.

Ambasadorul austro-ungar, contele Tarnovsky a predat ieri secretarului de stat Lansing scrisorile sale de acreditare. Ruperea relațiilor diplomatice se restrâng până acum numai asupra Germaniei. Ambasadorul american Gerard din Berlin a primit ordinul a cere înainte de plecarea sa din Berlin pașapoartele tuturor americanilor cari doresc a părăsi Germania.

Wilson a ținut hotărârea sa atâta timp în secret până ce s'au luat toate măsurile preventive din partea ministrului de marină, ca închiderea arsenalelor pentru intrarea străinilor, evitarea de a se lua cunoștință de migrația flotei americane și supravegherea vapoarelor germane internate, precum menținerea ordinii publice contra turburărilor și atentatelor așteptate asupra întreprinderilor de stat.

Cu toate acestea mărfurile întreprinse pentru U—Deutschland au putut fi nimicite pe câtă vreme echipagiul marelui vapor german de ocean „Washington“ a reușit a strica mașinile în așa mod, încât nu pot fi întrebunțate.

„Tribuna“ dă sfatul să se mențină navigația vapoarelor comerciale în modul următor. Vapoarele comerciale ale Antantei să fie împărțite în patru sau cinci grupe și fiecare din această unitate să fie escortată de vapoare armate cu tunuri de calibrul mare, fiind că în cazul acesta submarinile dușmane cu greu vor putea opera. Din observațiile acestui jurnal reese însă, că este lipsă atât de vapoare de escortă cât și de tunuri potrivite pentru acest scop.

Germania.

Voci de presă germană și ruperea relațiilor cu America.

Köln 6 Feb. „Kölnische Zeitung“: Wilson și consilierii săi să nu creadă, că demersul lor ne va împinge măcar un singur moment spre indecisiune sau, că ne va putea răpi forța noastră, rezoluția de a întrebunța fără crutare mijlocul recunoscut de noi de a forța victoria. Declarația lui Wilson de fapt înăsmnează războiul, dar este o amenințare războinică în legătură cu atacarea Americii la lagărul dușman. Ambele fapte nu ne sperie; astăzi se simte ca o înăsmnare aproape în toate cercurile. America să nu se înșele. Wilson ne demerăgă mâinile. Incetarea considerațiilor va ușura submarinelor noastre activitatea.

Berlin 6 Feb. „Lokalanzeiger“: Wilson nu poate să priceapă că în Imperiu tare care luptă pentru existența sa și trebuie să se apere contra întregii lumi împedecă cu toate mijloacele aprovizionarea unui dușman, care vrea să ne omoare prin infometare. E aproape de necrezut, că Wilson să nu se încreadă în seriozitatea hotărârii noastre. Dacă presupune că vom da și de astă dată în- apoi atuncea a căzut într-o eroare fatală. Wilson trebuie să știe în urma publicării țințelor de război a le dușmanilor noștri, că este vorba de nimicirea Germaniei. Deabea acum câte va săptămâni de zile, s'a pronunțat pentru o pace fără victorie, prin urmare nu se poate pune pe partea acelor cari predică nimicirea. Dacă cu toate acestea o va face atuncea ne va găsi preparați.

Olanda.

Presa refuză propunerea de acțiune comună cu America.

Amsterdam 6 Feb. Gazeta „Allgemeine Handelsblad“ refuză primirea invitației președintelui Wilson către statele neutrale, de a urma demersul Americii. Această foare zice, că situația lor este cu totul alta.

Elveția.

„Bernner Tageblatt“ este contra unui demers comun cu Wilson.

Bern 6 Feb. „Bernner Tageblatt“ scrie referitor la invitația lui Wilson de a urma pilda Americii: Elveția va refuza cu mulțumire acceptarea propunerii americane. Ca stat continental fără acces la mare, Elveția se află față de chestia blocaei cu totul în tr'altă situație ca America. Noi nu avem de pierdut vapoare comerciale, dar ruperea relațiilor cu Germania ar avea ea urmare înocetarea vieții economice.

Elveția primește protejarea intereselor germane în America.

Bern 6 Feb. Telegrama Agenției telegrafice elvețiene: Wilson a adresat guvernului elvețian o notă prin care îl invită a se asocia demersului Americii față de Germania. Consiliul federal s'a ocupat azi într'o ședință extraordinară cu această notă, stabilind textul răspunsului către Wilson. Replica va fi publicată deabea după ce se va afla în mâinile lui Wilson. Știrea lansată din America, că Elveția a fost însărcinată cu protejarea intereselor germane în America, nu se confirmă. În urma cercetărilor Agenției elvețiene este cert, că Elveția va accepta o eventuală propunere în acest sens.

Svedia.

Concesiuni pe cale diplomatică.

Stockholm 6 Feb. Gazetele suedeze sunt de părere, că trebuie să se faceră toate cele posibile spre a obține pe cale diplomatică concesiuni. Se crede că statele nordice vor întreprinde un pas comun.

Războiul mondial.

Situația.

Războiul înăsprit al submarinelor începe a-și face efectul, atât prin scufundări mai numeroase de vapoare dușmane cât și prin închiderea unor linii de navigație. Luptele de pe uscat până în prezent, cam n'au schimbat fronturile cunoscute, de oarece atacurile francezilor și ale rușilor au fost zadarnice, pe câtă vreme de pe sectoarele celelalte comunicatele oficiale nu ne anunță acțiuni mai remarcabile.

Comunicatul oficial al Marelui Cartier Austro-Ungar.

Budapesta 7 febr. 1917. **Frontul răsăritean:** Spre nord-est dela Cărlibaba, detașamentele batalionului de vânători 26, au pătruns în liniile principale ale dușmanului, unde au culcat la pământ și i-au și îngropat pe 20 de ruși. — La Cărnăești, am constrâns să aterizeze un aeroplan dușman.

Frontul italian și sud-ostic: Situația este neschimbată. Budapesta 7 febr. **Frontul răsăritean:** Pe linia de luptă românească în diferite puncte focul de artilerie a devenit din timp în timp mai violent. Spre nord-est dela Cărlibaba am respins atacurile cu scop de înaintare date de 2 companii dușmane. Din întreprinderile norocoase avute lângă Beresina am făcut prizonieri 2 ofițeri Ruși și 50 de oameni de trupă, capturând 2 aruncătoare de bombe, în aceste întreprinderi au luat parte detașamente Austro-Ungare.

Frontul italian și sud-ostic: Situația este neschimbată. —

Höfer
sub șef de stat major.

Comunicatul oficial al marelui Cartier German.

Berlin 6 febr. 1917. **Frontul apusean:** Din cauza vremii geroase și cețoase operațiile militare au fost foarte restrânse. Intre Ancre și Somme, a fost focul de artilerie mai violent. Pe țărmul ostic al râului Maas și dealungul grăntei Lotharingiei, au fost ciocniri de patrulare de explorare, din cari ciocniri patrularele noastre au adus peste 30 de prizonieri francezi și englezi, capturând și mai multe mitraliere.

Frontul răsăritean: Dela țărmul mării dela Riga și până la regiunea gurilor Dunării nu au obvenit evenimente deosebite.

Frontul macedonian: La cotitura Cerna și pe valea Strumma, din timp în timp foc mai violent.

Comunicatul marelui Cartier German.

Berlin 7 Februarie. **Frontul apusean:** Din cauza timpului nefavorabil de iarnă operațiile militare numai în unele puncte au luat o desvoltare mai intensivă. Spre Sud-est dela Lennheim, o companie franceză, ieri înainte de prânz, după un foc violent a încercat un atac pe care însă l'am respins, făcând mai mulți prizonieri. — În apropierea țărmului mării pe ambele laturi ale râului Ancre, pe linia de luptă dela nord-est de Verdun și în pădurea Parro (Lotharingia) am respins încercările de înaintare ale unor detașamente dușmane de explorare, luând mulți prizonieri, mitraliere și aruncătoare de bombe. —

Linia de luptă a principelui bavarez Leopold: Detașamente de ale trupelor noastre de explorare, și trupe de asalt la Beresina au pătruns până în liniile dușmane, pe cari le-au stricat și luând 2 ofițeri ruși și 50 de oameni de trupă prizonieri, precum și 9 mitraliere s'au întors în pozițiile noastre. Dealungul liniilor ferate Lucki, de asemenea au avut întreprinderi succese trupele noastre de explorare, cari pătrunzând în tranșeele rusești au adus 18 prizonieri și o mitralieră.

Linia de luptă a Arhiducelui Iosif: Spre nord-est dela Cărlibaba, au eșuat 2 atacuri date de două Companii dușmane.

Frontul Grupei armate Mackensen: Dealungul Siretului și pe Valea Putna focul de artilerie din când în când a crescut. — În mai multe rânduri am ajutat la luptă în liniile cele mai înaintate.

Frontul macedonian: Pe la cotitura Cernei și pe ambele țărmuri ale Vardarului, au fost câteva atacuri cu foc violent de artilerie, luptele de altfel au fost mici.

Ultima oră.

Marele succes al submarinelor la Gibraltar.

Budapesta 7 Feb. „Esti Ujság“ confirmă printr'o telegramă, cu consimțământul cartierului de războiu al presei, primul mare succes al submarinelor.

Submarinele Puterilor Centrale au atacat la Gibraltar o flotă care transporta cărbuni încărcate la Cardiff și care era escortată de torpile, nimicind a cincea parte a întregii flote. Din altă sursă se anunță nimicirea întregii flote până la un rest de a cincea parte.